



*»Venøsund« i frisk sø.  
Kultegning udført af  
marinetegner Otto Stoltenberg,  
Kalundborg, 1951.  
Skorstensmærket, Struers  
byvåben med det  
skråtliggende anker flankeret  
af stjerne og halvmåne,  
fortæller om skibets tilknytning  
til limfjordsbyen, hvor det var  
hjemmehørende gennem 4 år.*

Det var mørk nat og uden forsvarligt redningsmateriel var situationen overhængende farlig. Ingen om bord var i tvivl om, at skibet ville synke. Sammen med styrehuset var skibets radiomateriel blevet ødelagt, så det var umuligt at udsende nødsignaler. Man benyttede så et andet af de internationale nødsignaler, at blusse med åben ild. Der blev tændt ild i en spand tovværk overhældt med benzin. Det blussede så kraftigt, at hele agterdækket snart stod i flammer. En ny stor sø kom dog til hjælp og slukkede branden. Derefter afbrændte man sengetøjet, men det gav intet resultat.

Som ved et mirakel blev maskinerne ved at arbejde, og man fik skibet vendt og begyndte at sejle mod Esbjerg. Situationen forværredes undervejs, efterhånden som molerlasten blev stemmet op med vand, og skibet fik mere og mere slagside. Man gjorde sig klar til at forlade skibet, og maskinmesteren meddelte, at det kun var et spørgsmål om tid, inden motorerne ville stoppe.

*Skaderne på »Venøsund« besigtiges efter ankomsten til Esbjerg 18. september 1954 om formiddagen efter halvandet døgn nødsejls i det oprørte Vesterhav.*

Ved et helt uforklarligt held, standsede maskinerne ikke, før skibet var i Esbjerg. »Venøsund« måtte gennem et længere værftsophold, før det igen var sejlklaart. Humøret hos aktionærene sank yderligere, og mens reparationen stod på, blev der i byen stemning for at afhænde skibet. I januar 1955 solgtes »Venøsund« til Petter Meyer, Herøysundet i Norge, hvor skibet omdøbtes til M/S »Venøy« af Bergen. Det lykkedes for aktionærene ved denne handel at holde pengene »så nogenlunde hjemme«, som det udtryktes af en tidligere aktionær.

Køberne i Norge fik lavet et tilsvarende rederi »A/S Venøys Rederi« og fik skibet forsynet med mere tidssvarende lossearrangementer.

De havde mere held med skibet i Norge, for de sejlede med det i 10 år, bl.a. med flere anløb af Struer, hvor skibet altid vakte opsigt, når det rygtedes, at det lå i havnen.

I marts 1965 grundstødte »Venøy« 2 sømil syd for Sogneuxen i Norge på rejse fra Mo-i-Rana. Skibet blev forladt af besætningen som vrage og opgivet som totalforlist.

»Venøsund« blev det foreløbige sidste kapitel i Struers rolle som aktiv søfartsby. Et kapitel hvor mange menneskers små investeringer i aktieselskaber skulle sikre grundlaget for lokal skibsfart. Rederiet »Venøsund« kom derved til at danne et mellemlid mellem den traditionelle provinssøfart og de nutidige finansieringsformer for denne søfarts efterfølgere, den anparts- og kommanditfinansierede, som i så stærk grad gør sig gældende i dag. Så selv om »Venøsund« repræsenterer sidste kapitel i en gammel historie, så repræsenterer det også første kapitel i en helt ny.